

Από το ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ

Ο αββάς Αντώνιος προφήτευσε στον αββά Αμωνά και είπε: «Θα προκόψεις στον φόβο του Θεού». Τον έβγαλε έξω από το κελί, του έδειξε μια πέτρα και του είπε: «Βρίσε την πέτρα και κτύπησέ την». Και το 'κανε. Τον ρωτάει ο αββάς Αντώνιος: «Μήπως μίλησε η πέτρα;» «Όχι» απάντησε εκείνος. «Και συ—του είπε ο αββάς Αντώνιος—πρόκειται να φθάσεις σ' αυτό το μέτρο» όπως και έγινε. Πρόκοψε ο αββάς Αμμωνάς τόσο πολύ, ώστε από πολύ αγαθότητα να μη διακρίνει την κακία. Παράδειγμα χαρακτηριστικό είναι το εξής: Όταν έγινε ο ίδιος επίσκοπος, του έφεραν μια κοπέλα έγκυο και του λένε: «Τιμώρησέ την». Κι εκείνος σταύρωσε την κοιλιά της και παρήγγειλε να της δώσουν δύο σεντόνια λέγοντας: «Μη τυχόν πάνω στη γέννα πεθάνει αυτή ή το βρέφος και δεν βρει τα απαραίτητα για την κηδεία». Του λένε τότε οι κατήγοροί της: «Γιατί το 'κανες αυτό; Βαλ' της κανόνα». Κι εκείνος είπε: «Αδελφοί, βλέπετε ότι κινδυνεύει να πεθάνει, τι μπορώ εγώ να κάνω;» Και την άφησε να φύγει. Ποτέ δεν τόλμησε ο Γέροντας να καταδικάσει άνθρωπο.

Άγκυρα

ΔΕΛΤΙΟ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΟΡΙΑΣ
ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΕΤΟΣ 4^ο * ΤΕΥΧΟΣ 13^ο * ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2015

Έδρα: Γεωπονικά. Ν. Καλλικράτεια 63080 Χαλκιδική
Τηλ. Φαξ: 23990 33998. E-mail: santonio@past.auth.gr
Ιστοσελίδα: agia-marina.webnode.com/

Άγκυρα

ΔΕΛΤΙΟ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ
ΕΤΟΣ 4^ο * ΤΕΥΧΟΣ 13^ο * ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2015

Ευλόγησε τούς έχθρους μου, ὦ Κύριε!
(Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

- Ευλόγησε τούς έχθρους μου, ὦ Κύριε! Ακόμη κι εγώ τούς ευλογῶ καὶ δὲν τούς καταριέμαι. Οἱ έχθροὶ μὲ ἔχουν ὀδηγήσει μέσα στὴν ἀγκάλη Σου περισσότερο ἀπὸ ὅτι οἱ φίλοι μου. Οἱ φίλοι μὲ ἔχουν προσδέσει στὴν γῆ, ἐνῶ οἱ έχθροὶ μὲ ἔχουν λύσει ἀπὸ τὴν γῆ καὶ ἔχουν συντριψέι ὅλες τὶς φιλοδοξίες μου στὸν κόσμο. Οἱ έχθροὶ μὲ ἀποξένωσαν ἀπὸ τὶς ἐγκόσμιες πραγματικότητες καὶ μὲ ἔκαναν ἕνα ξένο καὶ ἄσχετο κάτοικο τοῦ κόσμου. Ὅπως ἀκριβῶς ἕνα κυνηγημένο ζῶο βρίσκει ἀσφαλέστερο καταφύγιο ἀπὸ ἕνα μὴ κυνηγημένο, ἔτσι καὶ ἐγὼ καταδιωγμένος ἀπὸ τούς έχθρους, ἔχω εὔρει τὸ ἀσφαλέστερο καταφύγιο προφυλασσόμενος ὑπὸ τὸ σκῆνωμά Σου, ὅπου οὔτε φίλοι, οὔτε έχθροὶ μποροῦν ν' ἀπωλέσουν τὴν ψυχὴ μου.

Ευλόγησε τούς έχθρους μου, ὦ Κύριε! Ακόμη κι εγώ τούς ευλογῶ καὶ δὲν τούς καταριέμαι. Λυτοὶ μᾶλλον παρὰ ἐγώ, ἔχουν ὁμολογήσει τὶς ἁμαρτίες μου ἐνώπιον τοῦ κόσμου. Αὐτοὶ μὲ ἔχουν μαστιγώσει κάθε φορὰ πὺ ἐγὼ εἶχα διστάσει νὰ μαστιγωθῶ. Μὲ ἔχουν βασανίσει κάθε φορὰ πὺ ἐγὼ εἶχα

προσπαθήσει ν' ἀποφύγω τὰ βάσανα. Αὐτοὶ μὲ ἔχουν ἐπιπλήξει κάθε φορὰ πὺ ἐγὼ εἶχα κολακεύσει τὸν ἑαυτό μου. Αὐτοὶ μὲ ἔχουν κτυπήσει κάθε φορὰ πὺ ἐγὼ εἶχα παραφουσκώσει μὲ ἀλαζονεία.

Εὐλόγησε τοὺς ἐχθροὺς μου, ὦ Κύριε! Ἀκόμη κι ἐγὼ τοὺς εὐλογῶ καὶ δὲν τοὺς καταριέμαι. Κάθε φορὰ πὺ εἶχα κάνει τὸν ἑαυτό μου σοφό, αὐτοὶ μὲ ἀποκάλεσαν ἀνόητο. Κάθε φορὰ πὺ εἶχα κάνει τὸν ἑαυτό μου δυνατό, αὐτοὶ μὲ περιγέλασαν σὰν νὰ ἤμουν νᾶνος. Κάθε φορὰ πὺ θέλησα νὰ καθοδηγήσω ἄλλους, αὐτοὶ μὲ ἔσπρωξαν στὸ περιθώριο. Κάθε φορὰ πὺ εἶχα σκεφθεῖ ὅτι θὰ κοιμόμουν εἰρηνικά, αὐτοὶ μὲ ξύπνησαν ἀπὸ τὸν ὕπνο. Κάθε φορὰ πὺ προσπάθησα νὰ κτίσω σπίτι γιὰ μία μακρὰ καὶ ἡρεμὴ ζωὴ, αὐτοὶ τὸ κατεδάφισαν καὶ μὲ ἔβγαλαν ἔξω. Στ' ἀλήθεια οἱ ἐχθροὶ μου μὲ ἔχουν ἀποσυνδέσει ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ ἄπλωσαν τὰ χέρια μου στὸ κράσπεδο τοῦ ἱματίου Σου.

Εὐλόγησε τοὺς ἐχθροὺς μου, ὦ Κύριε! Πλήθυνέ τους καὶ κᾶνε τους ἀκόμη πιὸ σκληροὺς ἐναντίον μου. Ὡστε ἡ καταφυγὴ μου σὲ σένα νὰ μὴ ἔχει ἐπιστροφή, ὥστε καὶ κάθε ἐλπίδα μου στοὺς ἀνθρώπους νὰ διαλυθεῖ ὡς ἰστός ἀράχνης, ὥστε ἀπόλυτη εἰρήνη ν' ἀρχίσει νὰ βασιλεύει στὴν ψυχὴ μου, ὥστε ἡ καρδιά μου νὰ γίνεῖ ὁ τάφος τῶν δυὸ κακῶν διδύμων μου ἀδελφῶν τῆς ἀλαζονείας καὶ τοῦ θυμοῦ. Ὡστε νὰ μπορέσω νὰ ἀποθηκεύσω ὅλους τοὺς θησαυροὺς μου ἐν οὐρανοῖς ὥστε νὰ μπορέσω γιὰ πάντα νὰ ἐλευθερωθῶ ἀπὸ τὴν αὐταπάτη, ἢ ὅποια μὲ περιέπλεξε στὸ θανατηφόρο δίχτυ τῆς ἀπατηλῆς ζωῆς.

Εὐλόγησε τοὺς ἐχθροὺς μου, ὦ Κύριε! Ἀκόμη κι ἐγὼ τοὺς

εὐλογῶ καὶ δὲν τοὺς καταριέμαι. Οἱ ἐχθροὶ μὲ δίδαξαν νὰ μάθω - αὐτὸ πὺ δύσκολα μαθαίνει κανεὶς - ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει ἐχθροὺς στὸν κόσμον ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἑαυτό του. Μισεῖ κάποιος τοὺς ἐχθροὺς του μόνον ὅταν ἀποτυγχάνει ν' ἀναγνωρίσει ὅτι δὲν εἶναι ἐχθροὶ ἀλλὰ σκληροὶ καὶ ἄσπλαχνοι φίλοι. Εἶναι πράγματι δύσκολο γιὰ μένα νὰ πῶ ποιὸς μοῦ ἔκανε περισσότερο καλὸ καὶ ποιὸς μοῦ ἔκανε περισσότερο κακὸ στὸν κόσμον- οἱ ἐχθροὶ ἢ οἱ φίλοι; Γι' αὐτὸ εὐλόγησε, ὦ Κύριε, καὶ τοὺς φίλους μου καὶ τοὺς ἐχθροὺς μου...

Το Δεσποτικό Αἶμα

ΚΑΤΑ τὴ διάρκεια τῆς θείας λειτουργίας στο χωριὸ Ζάρκα τῆς Ἰορδανίας, στις 21 Ἀπριλίου 1991, μετὰ τὴ μεγάλη εἴσοδο, ὁ ὀρθόδοξος ἱερέας τοποθέτησε τὰ τίμια Δώρα στὴν ἀγία τράπεζα. Ξαφνικά εἶδε τὸ δισκάριο γεμάτο αἶμα.

Απὸ τὸν ἅγιο Ἄρτο ξεχυνόταν ἐπίσης αἶμα ζεστό. Ὁ ἱερέας ἔβαλε τις φωνές, καὶ οἱ πιστοὶ ἔτρεξαν στὸ ἱερό νὰ δουν τι συμβαίνει.

Βλέποντας τὸ θαυμαστὸ γεγονός, ἔμειναν ἀφωνοί. Ἄλλοι προσπαθοῦσαν νὰ μεταλάβουν μερικές σταγόνες ἐνῶ ἄλλοι νὰ χρίσουν τὸ σῶμα τους.

"Ἐπισκέφθηκα τὴν πόλη", διηγείται αὐτόπτης μάρτυρας, γιὰ νὰ δῶ ἀπὸ κοντὰ τὸ θεϊκὸ σημεῖο.

Χιλιάδες κόσμοι εἶχαν κατακλύσει τὴν περιοχὴ.

Ὁ ἱερέας εἶχε κατορθώσει νὰ φυλάξει δύο κομματάκια Ἄρτου.

Ὁμολογῶ πὺς αὐτὸ πὺ ἐβλεπα δὲν ἦταν Ἄρτος καὶ οἶνος.

Ἦταν Σῶμα καὶ Αἶμα Ἰησοῦ Χριστοῦ .